

[Svend Helseberg]

Venstre vil sammenfattende gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

**Jens Thoft (SF):**

Jeg skal på SF's vegne give en positiv, uforbeholden og begejstret støtte til forslaget, som burde have været vedtaget for adskillige år siden.

SF har gang på gang rejst de problemer, der foreligger vedrørende selskabstømningerne. Vi stillede for halvandet til to år siden en byge af spørgsmål, som, hvis de var blevet besvaret ædrueligt af den daværende regering, ville have åbenbaret for enhver idiot – det er ikke møntet på nogen her i salen tilstedeværende, skal jeg hilse og sige af hensyn til forretningsordenen – at der her var et oplagt problem.

De to formål, som forslaget sigter på, nemlig at nedbringe restancer og imødegå fremtidige selskabstømninger, er vi fuldt og helt med på.

Jeg har dog to bemærkninger helt i forslaget's ånd:

Er det ikke korrekt, at sælgerne af de efterfølgende tømte selskaber i de fleste tilfælde vil være erstatningsansvarlige i forhold til kreditorerne, dvs. i forhold til statskassen, fordi de i det mindste har handlet groft uagtsomt? Og vil ministeren oplyse, om han ikke mener, det forholder sig sådan, og om Told- og Skattestyrelsen har taget skridt til at rejse erstatningskrav i den forbindelse, og om der i givet fald er tilvejebragt de fornødne ressourcer i Told og Skat til at foretage den slags undersøgelser.

Det er jo udmærket, at man lovgiver, når skaden er sket og barnet er druknet, så at sige, men det var jo lidt skæggere, hvis man kunne få fat i den slambert, der havde hældt barnet i brønden. Det mener jeg faktisk at vi allerede kan få med de lovregler, der eksisterer. Og dér vil jeg spørge ministeren, om han ikke vil bruge lidt af energien på at få fat i nogle af de slambertes, der har deltaget i disse tømninger.

Jeg vil også spørge ministeren, om man ikke kunne overveje at lade selskaber, som er inaktive, få pligt til at udrede den skyldige eller den udskudte skat. Kunne det ikke være med til at løse visse dele af dette problem på den måde, at hvis selskabet ikke er i drift, må det også afregne den udskudte skat? For så er der jo heller ingen saglig begrundelse for, at den fortsat skal kunne udskydes.

Og så er jeg selvfølgelig begejstret for, at et regnskabsår nu kun kan afsluttes ved et kvartalsudgang. Det mener jeg burde være en selvfølge – også for at kunne kontrollere den momsmanipulation, der foregår mellem forskellige selskaber, der har forskellige regnskabsår. Vi har også bedre styr på lagerkontrol, når vi kører med kvartalsudgang.

Jeg kan ikke undlade et hjertesuk til sidst, for det er altså en sag, SF har haft fat i masser af gange, og jeg ville ønske, at den forrige regering havde taget fat på den. Nu kan jeg forstå, at alle ordførerne for de tidligere regeringspartier er voldsomt begejstrede for forslaget, og det er jo da godt, men det ville have været rart, hvis vi havde spændt ben for disse slyngler, før hummelejstregerne var blevet lavet.

**Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):**

Da mit partis ordfører, hr. Ole Donner, ikke kan være til stede i salen, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne gøre nogle bemærkninger om forslaget.

Lovforslaget handler ifølge parentesens om selskabstømninger, men indeholder ikke noget forsøg på at definere begrebet. Det er imidlertid ikke så vanskeligt, for det, vi taler om, er jo ganske enkelt. En selskabstømning er jo ikke andet end en banal berigelsesforbrydelse, hvor et selskabs ejere eller ledelse for egen vindings skyld tilegner sig selskabets formue – med den virkning, at kreditorer, herunder offentlige kreditorer, lider tab.

Så enkelt er det, og der vil normalt ikke være skygge af tvivl om, at det klart befinder sig inden for straffelovens kapitel 28 om berigelsesforbrydelser. Det gælder i hvert fald langt de fleste af de sager, der har været draget offentligt frem.

Typisk vil der være tale om underslæbsforbrydelser, men også bedrageri kan forekomme eller mandatsvig eller en kombination af disse forbrydelser, ofte i kombination med andre overtrædelser af selskabsskatteloven og skattekontrollen, altså overtrædelser af lovgivning, som eksisterer i dag og har eksisteret i mange år, og som jo endda er blevet suppleret med konkursrytteriregler og andre regler inden for de senere år.

Der er mange muligheder i lovgivningen i dag for at gribe ind, og der er mange instrumenter, som giver myndighederne adgang til at